

ת"פ 11814/06 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמאן פציח

בית המשפט המחויז בבאר שבע

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן
ת"פ 11814-06-18 מדינת ישראל נ'
פציח(עוצר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: עבד אל רחמאן פציח (עוצר)

זכור דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר דין במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתקון, והנאשם הודה בעבודות כתב האישום המתקון, שאלות הן עיקריות -

ארגון הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני (להלן: "הגא"פ") הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת ו- "סרייא אלקודס" הינה הזרוע הצבאית שלו. הנאשם הינו תושב עזה ובזמן הרלוונטי לא היה בידו היתר כניסה לישראל.

אישום ראשון

בשנת 2012 הנאשם התגיס לגא"פ, ובמסגרת פעילותו שם הוא ה策יך לקבוצת לימוד דת מטעם הגא"פ (להלן: "אוסרה"). הקבוצה התקיימה במסגדים ברצעת עזה, ובה למדו, בין היתר, על חשיבות הלחימה ביהודים. חברותו של הנאשם נמשכה שנתיים ובמהלך תקופה זו הנאשם השתיר ליחידת המילואים של הגא"פ.

בתחילת שנת 2014 הנאשם השתתף באימון צבאי בסיסי של הגא"פ, שנמשך 10-15 ימים וכלל אימון נשקי, ירי ברובה קלצ'ניקוב ואיימון על אר.פ.יג'י ו.פי. קי. סי. איימון פריצה לערים. לאחר מכן מוכן הנאשם השתתף בפעולות שמירה (ריבاط) מטעם הגא"פ, אשר נמשכה חדש ימים ונערכה בחוף הים בעזה. השמירה נערכה בשעות הלילה עד הבוקר ונועדה להילחם בחיליל צה"ל אם יחדרו לעזה דרך הים. לשם מילוי משימתו, נושא הנאשם במהלך ביצוע המשימות רובה קלצ'ניקוב, מחסניות תחמושת ורימוני יד.

לאחר כחדש, יצא הנאשם לקורס צבאי נוסף, שככל ללחימה בשטח בניו, ובסיומו ה策יך ליחידת הקשר של הגא"פ הצבאי. תפקיד היחידה הוא לקיים קשר עם עדמות השמירה לMINHA ולקבל מהן דיווחים. הנאשם שירת ביחידה כ- 5 ימים ועצב אותה בשל כך שהפעולות חייבה קריאה וכתייה והוא מתקשה בכך.

אישום שני

במהלך מבצע "צוק איתן", ביולי או אוגוסט 2014, הנאשם שמע שילדים מצאו טילים בחוף הים. הוא סיפר על כך לאחיו, פועל גא"פ צבאי, שאמר לו שהטילים של הגא"פ ובקש מהם לשמור עליהם. הנאשם שמר על

עמוד 1

הטילים במשך מספר שבועות.

אישום שלישי:

15.05.18 – 14.05.18 – 15.03.30 במועדים שונים שאינם ידועים במדוק למאשמה, וכן ביום 18.05.15 הנאם השתף בתפרועות תhalbוכ השיבה שנערכות באזורי כרם שלום בגבול ישראל רצעת עזה. בתפרועות השתתפו מאות או אלפי בני אדם, ובמהלן נזקקו אבנים על חייל צה"ל והוציאו צמיגים, על מנת להקשוט על חייל צה"ל לזהות את מידת האבנים. חייל צה"ל הורו לקהל המתפרעים להתפזר ע"י ירי גז מדיעץ אך הנאם ומתרפים אחרים המשיכו במעשייהם. ביום 15.05.18, במהלך התפרעות, הגיע הנאם עם אחרים לגדר הגבול בין ישראל לרצעת עזה, אחד מהאחרים הבחן כי גדר הגבול נחתכה ונפרצה והוא אחר נסס נכנסו דרך הפרצה לישראל. חייל צה"ל עצרו את השניים והורו לנאים ולשניים אחרים שעמדו בקרבת מקום להיכנס לישראל.

2. על יסוד הודהה הנאם בעבודות כתוב האישום המתוון כאמור, הורשע הנאם בעבירות של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, (שהוחלף בסעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור תשע"ו-2016); אימונים צבאיים אסורים, לפי סעיף 143(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); נשיית נשך, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין; החזקת נשך, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין; התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין; וכינסה למקום צבאי, לפי סעיף 115(א) סיוף לא חוק העונשין.

3. הסדר הטיעון לא כולל הסכמה לעניין העונש.

טענות הצדדים

1. ב"כ הטענה טען לערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע הנאם - בטחון המדינה; שמירה על גופם וחיהם של חייל צה"ל; ושמירה על בטחון אזרחי המדינה; ולמידת הפגיעה המשמעותית בהם. טען כי מעשי של הנאם מלמדים כי הוא חדור מטרה לפגוע בערכים המוגנים, מתוך קו אידיאולוגי ברור נגד בטחון מדינת ישראל ותושביה. ציין כי הנאם פעל במסגרת הגא"פ כשותפים, ופעולותיו במסגרת הלכו והסלימו. ועמד על הסיכון הפוטנציאלי בצדדות השיבה וכינסה לשטח צבאי. הפנה לפסיקה. טען לניסיות הקשורות לביצוע העבירות ובינהן תכנון מוקדם; הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות והמניע לביצוען. ציין כי מעשי של הנאם נעשו במהלך מבצע "צוק איתן". טען כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד עבור כל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאם שכן מדובר בשלושה אירועים שונים שנעו בשער זמינים לא מבוטל והחותם הקשר ביניהם הוא הרקע האידיאולוגי שעמד בבסיסו. ולאחר מכן להטיל עונש כולל. הפנה לפסיקה וטען כי מתחם העונש ההולם לאיוש הראשון נع בין 3 ל- 6 שנות מאסר; מתחם העונש ההולם לאיוש השני נع בין 4 ל- 7 שנות מאסר; ומתחם העונש ההולם לאיוש השלישי, נع בין 15 ל- 36 חודשים מאסר. אשר לעונש הראו לנאם, ציין את גילו היחסית צעיר של הנאם, את הודהתו בכתב האישום, את החיסכון בזמן שיפוטו והיעדר הרשעות קודמות. ומנגד ציין את חומרת המעשים והצורך לשמור על הערכים המוגנים, ואת החשיבות בהרעתם הרבים. עתר להטיל על הנאם עונש כולל של 7 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס מרתייע.

2. ב"כ הנאם ציין כי הנאם הודה בעבודות כתוב האישום המתוון, ולמעשה מרבית הראיות הן מפי של

הנאשם, ששיתף פעולה בחייבותו בשב"כ ובמשטרה.

אשר לאיושם הראשון, טען, כי הנאשם היה בן 20 ומרבית הפעולות הארגונית הייתה פעילות דתית. ביחס לפעולות הצבאית המתוירת באישום הראשון, המדובר בפעולות הגנתית שאינה קרובה לגבול או כרוכה בחציית הגבול. ומדובר בפרק זמן של חדש ימים. לאחר מכן הנאשם עבר ליחידה אחרת, יחידת הקשר, ולאחר 5 ימים עזב את הארגון. ומماז ועד למועדו לא הייתה לו פעילות ארגונית כלשהי. טען כי נזונים אלה רלוונטיים לעניין מסוכנותו של הנאשם ולעונש הרاءו. עוד טען, כי השמירויות שביצעו הנאשם היו ליד הים, אך רוב כניסה צה"ל לעזה נעשו דרך היבשה ולכן גם השמירויות החמושות שביצעו הנאשם ממוקמות ברף הנמוך של מדרג החומרה.

אשר לאיושם השני, טען, כי המעשה המיוחס לנאשם לא בוצע במסגרת תפקידיו או פעילותו בארגון. הטילים לא היו קשורים אליו ולא היה לו חלק בהצבתם. הוא פעל כפי שפועל משומש שרצה לוודא שילדים שיחקנו בקרבת מקום לא יפגעו מהטילים, ודיווח לאחיו, שהוא פעיל צבאי. לאחר שסיים להשיג, עזב את המקום ולא היה לו קשר נוסף לטילים.

אשר לאיושם השלישי, טען, כי הנאשם אمنם השתתף בצדדות השיבה, אך לא מיוחסת לו פעילות מיוחדת במסגרת מעבר לעצם נוכחותה בהן. הוא לא זורק אבנים ולא הביר צמיגים. לעניין התקרכובותןձוגדר, הרי שכותב האישום תוקן, ולהבדיל מחברו, שהתקoon להסתנן לישראל ואף הורשע בכך, הרי שהנאשם לא התקoon להיכנס לישראל אלא עמד בקרבת מקום, והחיללים קראו לו. הקטין שהיא עמו שוחרר.

טען כי מתחם העונש ההולם לאיושמים הראשון והשני נע בין שנה לשושנת מאסר. וביחס לעבירות התפרעות טען כי לפि הנהל העדכני, מי שرك השתתף בתפרעות מבלתי לעשות מעשים תוקפניים כלפי חייל צה"ל, נחקר ומשוחרר חזרה לרשותה עצה, מבלי שיוגש נגדו כתב האישום, וכן מתחם העונש ההולם צריך לנوع בין 6 ל- 12 חודשים מאסר. והואוסיף כי העונש הכלול על מכלול מעשי הנאשם הוא בין שנתיים לשושנת מאסר.

הגיש פסיקה.

3. הנאשם אמר שאין בכוונתו להתנצל, וכי לאחר שחרורו יעשה יותר משעה. הביע רצונו להישאר בכלא.

דין והכרעה

1. הנאשם הורשע במספר עבירות. באישום הראשון הוא הורשע בפעולות בהתאחדות בלתי מותרת, אימונים צבאים אסורים ונשיות נשך. באישום השני הוא הורשע בעבירה החזקת נשך. ובאיושם השלישי הוא הורשע בעבירות של התפרעות וכניתה למקום צבאי. העבירות אין קשורות זו לזו מבחינת הקשרן וזמנן ביצוען יש לקבוע לכל אישום מתחם עונש הולם נפרד.

האיושם הראשון - בעבירות של פעילות בהתאחדות בלתי מותרת, אימונים צבאים אסורים ונשיות נשך

1. ארגון הג'יהאד האיסלאמי הפלסטיני הוא אחד מארגוני הטרור הייתר קיצוניים הפועלים בשטח רצועת עזה. מטרתו המוצהרת הינה השמדת מדינת ישראל. הוא פועל בשיטתיות להעצמת כוחו לקראת עימות עם ישראל ומפעם לפעם יורה טילים לעבר מדינת ישראל, במיוחד למרכז אוכלוסייה אזרחית. המדובר

בארגון לאומני אכזרי, חסר גבולות ומסוכן.

חברות בו ופעולות במסגרתו, מחזקת אותו ופוגעת באינטרסים המובהקים של מדינת ישראל בתחום שלום הציבור ובטחונו.

2. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע מעשי העבירות של הנאשם הם בטחון המדינה ושלום הציבור ומידת הפגיעה בהם בנסיבות ענייננו הינה ביןנית - נמוכה.

3. מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות הנוגעות לבטחון המדינה בכלל ובעבירות כבענייננו הינה של החמרה.

"בית משפט זה נקט קו מחמיר בעבירות בתחום פעילותם של ארגוני טרור (ע"פ 6274/6 גראבה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2013); ע"פ 2651/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2011); ע"פ 12/3577 פריח נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2014)), "הויאל וגלום בהן פוטנציאל סיון לתושבי ישראל וכוחות הביטחון" (ע"פ 09/3883 שלוף נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2010) (השופט לוי), פסקה 3), וביסודן מחויבות לפגיעה בישראל, בגדרי ארגון זהה או אחר". - ע"פ 3528/14 פ.דואד בכיראת

נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 22.9.2014)

4. בתפ"ח 1218 (ב"ש) **מדינת ישראל נ' קוידר** (פורסם ב公报, 13.5.2013), הנאשם הורשע על פי הודהתו שבעה אישומים של עבירות נגד ביטחון המדינה ונידון לארבע עשרה וחצי שנות מאסר בפועל. בית המשפט קבע בגזר הדין **מתמח עונש הולם של 3-1 שנות מאסר על עבירות של פעילות להתאחדות בלתי מותרת ואיומנים צבאיים אסורים**.

בתפ. 19-06-6318 **מדינת ישראל נ' אברاهים ברדייל** (ימים 19.5.11.19) הנאשם הורשע בעבירות של חברות בארגון טרור, ואיומנים והדרכה למטרות טרור, ובעבירה של ניסיון לממן שירות לארגון טרור. על פי המתואר בכתב האישום, בשנת 2016 הנאשם הטריף לקורס לוחמים של החמאס, בו למד לפעול נשק. אחר כך, בשנים 2016-2017 השתתף בפעולות שמירה חמוצה לרבות שמירה מפני כניסה כוחות צה"ל לאזור הרצועה, ובשנת 2019 פעל עם אחרים בניסיון להבריח 24 חビות פיברגלאס, חומר שיכול לשמש בין היתר לייצור טילים. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו המליצה בבית המשפט להטיל על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל ובית המשפט אימץ את ההסדר והטיל על הנאשם מאסר למשך 30 חודשים.

בתפ. 14-12-27424 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו מנדייל** (ימים 16.3.2.16) הנאשם הורשע בעבירות של הסתננות, חברות ופעולות בהתאחדות בלתי מוכרת, מגע עם סוכן חז", ואיומנים צבאיים אסורים. בהכרעת הדין נקבע כי בשנת 2013 הנאשם הטריף לנא"פ, השתתף לימודי דת ובמסגרתם השתתף גם באימון פירוק והרכבת רוס"ר מסוג קלציניקוב. בנובמבר 2014 הוא הסתנן לישראל ונתקפס. פסק הדין סקר מקרים דומים וציוין כי מדיניות הענישה העולה מהם ביחס לעבירת הסתננות הינה של מאסר לתקופות שבין מספר חודשים ל-30 חודשים. נקבע שהמתמח העונש הולם לעבירות האחירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשים מאסר לשנה וחצי מאסר. והואוטלו על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל, תוך התחשבות בנסיבות התביעה העדכנית דאז בנסיבות מסוימת, להסתפק בעתירה ל-6 חודשים מאסר בפועל בלבד.

- הנאשם הtag'is לגא"פ בשנת 2012 והשתתף בלימודי דת באסרא, יחד עם אחרים, תחת הדריכתם של פעילי גא"פ, עד לשנת 2014. בתחילת שנת 2014 הנואשם השתתף בקורס צבאי בסיסי במשך 10-15 ימים ואחריו השתתף בשミニות חמורות בחוף הים בעזה במשך חדש ימים. בסוף שנת 2014 הנואשם השתתף בקורס צבאי מתקדם של הגא"פ ובסיומו הוצב ביחידת הקשר. הנואשם שירת ביחידה כ- 5 ימים ועוד משום שהתקיים חיבר ידיעת קראו וכותב והנאשם מתקשה בכך.
6. הפעולות המבצעית של הנואשם במסגרת הגא"פ נמשכה תקופה קצרה - חודש של שמיות ו-5 ימים ביחידת הקשר. פעילות זו הסתיימה בשנת 2014. כתוב האישום אינו מציין פעילות נוספת, מאוחרת יותר, של הנואשם במסגרת הגא"פ ובנסיבות יש להניח לטובתו כי הוא לא התמיד בפעילויות מעבר למתחור.
7. הנזק שנגרם מעשי הנואשם נועז במיוחד הנסיבות העונין את ישראל עמוקות ופועל נגדה, המחזקת את הארגון ומבססת את עצמתו כלפי פנים וככלוי חזק; ומילוי תפקידו במסגרתו, גם אם מדובר בשמירה על אופי הגנתי. שכן פעילות השמירה היא חלק מהפעילויות שיש לגא"פ אינטנסיל לקרים.

יש להניח שהנאשם פעל כפי שפועל ממניעים אידיאולוגיים.

8. בהתאם לצורכי לקוחות יחס הולם בין חומרת מעשי הבעיות לנכונותיהם ומידת אשמתו של הנואשם ובין העונש שיטול; ובהתחרש, בערכיהם החברתיים שנגנו מיצוע הבעיות, במידה הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות ביצוע הבעיות, כולל העובדה שהבעיות בוצעו בתחום רצעת עזה על ידי תושב רצעת עזה, נראה לי כי מתחם העונש הולם לעבירות בהן הורשע הנואשם באישום הראשון נע בין שנה לשנה ושלוש שנים מסר בפועל.

האישום השני - עבירות החזקת הנשק

1. המעשה המתואר באישום זה היה באחד הימים בחודשים يول' או אוגוסט 2014, במהלך מבצע "צוק איתן". הנואשם שמע שלדים מצאו טילים בחוף הים. הוא סיפר על כך לאחיו, שהוא פעיל צבאי בגא"פ, ואחיו אמר לו שהטילים שייכים לגא"פ ובקש ממנו לשמור עליהם. והנאשם שמר על הטילים במשך כמה שעות.
2. מעשה של "החזקת טילים" בתחום רצעת עזה, מסווג אוטומטית כמעשה בעל חומרה מופלגת. שכן, פוטנציאלי הפגיעה של טילים בחיל' צה"ל ובאזור מדינת ישראל, הוא מהחמורים שבחמורים. הזכור מתיקיפות הטילים האחרון ועד טרי והמשמעות מוכחות היטב.
3. בכל מעשה עבירה, קל כחמור, שוקלים את מעשי המוגדרים של הנואשם העומד לדין ומתאים את העונש לטיבם ולנסיבותם. כאן הנואשם לא היה קשור באופן כלשהו לייצור הטילים, השליטה בהם, העברתם, הצבתם, ייעודם והשימוש בהם, וחילקו התמצאה בשמירה עליהם במשך מספר שעות, לביקורת אחיו. ובנסיבות קשה להעריך אפילו את מידת השליטה שלו בהם בזמן שומר עליהם.
4. בכתב האישום צוין כי הנואשם שמע שלדים מצאו טילים בחוף הים, והגינה טענה כי הנואשם השגיח על הטילים לביל יתקרבו אליהם ילדים ופצעו. התביעה לא העמידה גרסה נגד ועובדות כתב האישום בעניין זה די כלויות ולא ניתן ללמוד מהן מה הייתה השפעת מעשה הנואשם על שרידות הטילים או על עניין אחר

שיכול להיות לו נגיעה לעונש.

5. מطبع הדברים אין דוגמאות רבות הדומות למקורה כאן.

בתפ"ח 1163/06 **מדינת ישראל נ' כפarna אמג'ד** (פורסם בנבז, 27.02.2007) הנאשם, תושב עזה, גויס לארגון החמאס והשתתף בשיעורי דת ובמועד מסויים חדל מפעילותו בארגון. בנוסף, הנאשם הודה כי חמישה פעילים של ארגון החמאס קשרו קשור להניח מטען חבלה על מנת לגרום למותם של חיילי צה"ל, והם הביאו מטען חבלה המכיל חומר נפץ (להלן: "הטען"), מטען חבלה נוספת וטייל מסווג "יאסין", שהינו טייל נ"ט שמיועד לפגיעה בכלי רכב, לקרבת ביתו של דודו של הנאשם. הנאשם ובני משפחתו התנגדו להנחת הטיל בקרבת ביתו, שכן חשו, מתגובה צה"ל. הקורסים החליטו לוותר על הנחתטען במקום האמור והנתפס הצדוף לאחד הקורסים, יחד עמו הוציא אתטען מהמקום שם הוחבא ונשא אותו לקרבת ביתו של דוד אחר, כדי לשמר עליו. בהמשך, פעילי חמאס הגיעו אל הנאשם ולקחו ממוקם המחברו את שני המטען וטהו.

בית המשפט המחויז הטיל על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל.

בתפ"ח 1096/06 **מדינת ישראל נ' עבדאלקרים שלוף** (פורסם בנבז, 21.03.07) הנאשם התגייס לארגון החמאס והשתתף בחלוקת מזון ובתפילהות. בהזדמנות מסוימת הנאשם הבחן בקרבת ביתו במשגר טילים ובטיל שעליו עשן. הוא נשא את המשגר והטיל לבתו והוא עלה כך לאחיו. ולביקשת אחיו הגיעו שני פעילי חמאס ולקחו את הטיל והמשגר מביתו.

בית המשפט המחויז הטיל על הנאשם 11 חודשים מאסר בפועל.

6. מעשי הנאשם היו מתוכנים ומכוונים והוא נMSCO מספר שעות.

קשה לאמוד את הנזק המדיוק שנגרם ממעשה הנאשם, והאם התנהגותו הגדילה את הסכנה לישראל בהשוואה במצב בו הוא לא היה מתרבע. אולם בכל זאת, הנאשם שמר על מספר טילים ובכך הבטיח שהם יגיעו לידי הגא"פ, ויש להניח שהוא ידע מה השימוש הצפוי להישנות בהם.

הנתונים שהוצגו בבית המשפט אינם מאפשרים לקבוע מה הניע את הנאשם לפועל כפי שפועל, אולם מכל מקום ברור שהוא רצה שהטילים יגיעו לרשותו של ארגון הגא"פ.

7. בהתאם לצורכי ליקויים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמתו של הנאשם לבין העונש שיטול; ובהת总算ב, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין שנה ל- שלוש שנים מאסר בפועל.

האישום השלישי - עבירות התפרעות וככינה למקום צבאי

1. עבירות אלה ייחסו לנאים על רקע השתתפותו, במספר הזדמנויות, באירוע "צעדות השיבה".

2. התפרעות החזרות ונשנות על גדר הגבול, מסכנות את חייל צה"ל המוצבים על הגבול ואת התושבים המתגוררים בקרבת הגבול ונמצאים סמוך לגבול בשגרת עיסוקיהם, וטמון בהן פונטציאל להתקחות צבאיות רחבה יותר.

- .3. הערכים המוגנים בעבירות אלה הם שלום חיל' צה"ל ואזרחי ישראל, השמירה על הסדר הציבורי, זכותה של המדינה לשמר על גבולותיה. מידת הפגיעה בהם במעשה המתוור אינה מבוטלת.
- .4. התביעה עתירה לקבעו למשि הנאשם מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל- 36 חודשים מאסר בפועל. עיון בפסק הדין שהוגש על ידה לביסוס טעنته, מלמד שהמעשים עליהם נתנו הנאשמים את הדין באותו מקרים, חמורים יותר מלה שכאן.
- בת"פ 18-06-11897 **מדינת ישראל נ' ابو צאדק**, הנאשם הורשע בעבירות של התפרעות והסתננות. ונדון, בהסדר טיעון סגור, ל- 19 חודשים מאסר. הענישה הונחגה בעבירות ההסתננות בלבד, הינה של מאסר שבין שנה לשנתיים.
- בת"פ 18-06-11800 **מדינת ישראל נ' נבהאן**, הנאשם הורשע בעבירות של התפרעות, כניסה למקום צבאי והסתננות, ונדון בהסדר טיעון ל- 24 חודשים מאסר. גם במקרה זה, הנאשם הורשע בהסתננות ובנוסף, הוא הורשע בכך שבמהלך השתתפותו בתפרעות ליד גדר הגבול הוא זרק אבנים והציג צמייגים.
- בעפ"ג 17-03-3109 **חרי אלסיד נ' מדינת ישראל**, המערער הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות (מספר עבירות), התפרעות, היזק לרכב והיזק לבני חיים. מדובר בהגנה בראשון אליה הגיעו מפגינים רבים, וכוחות משטרה נכוו במקומם. בשלב מסוים החלו המפגינים ליזידות אבנים לעבר השוטרים ומספר שוטרים נפגעו. המפגינים המשיכו ליזידות אבנים גדולות לעבר השוטרים, הביעו צמייגים, חסמו צירי נסיעה, הציתו גדרות משטרה, זרקו בקבוקי תבערה, הציתו עמוד חשמל ועוד. המערער נטל חלק באירוע ויחד עם רבים אחרים יידה אבנים לעבר השוטרים במטרה לפגוע בהם. הואណון ל- 12 חודשים מאסר וערעورو נדחה.
- בעפ"ג 17-08-14277 **אבו עais ואת' נ' מדינת ישראל**, המערערים 1- 3 השתתפו בהגנה שהפכה לאלים, וידו במסגרת אבנים לעבר שוטרים. והמערער 4 סירב להתרfnות, ולאחר שנלקח לתחנת המשטרה הכה שוטר בעת מעצרו. המערערים 1- 3 הורשו בעבירות של הפרעה לשוטר; התפרעות; תקיפת שוטרים בנסיבות חמירות; היזק לרכב; והיזק לבני חיים, והמערער 4 הורשע בתקיפת שוטר. המערערים 1- 3 נדונו לשלווש שנות מאסר בפועל והמערער 4 נדון לשישה חודשים עבודות שירות. בית המשפט המחווי הקל בעונשם של המערערים 1- 3, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 24 חודשים והטיל עליהם שנת מאסר. ערעור המערער 4 נדחה.
- .5. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 19-02-53675 **מדינת ישראל נ' צקי מדני**, בו הנאשם הורשע בעבירת התפרעות ונדון, במסגרת הסדר טיעון סגור, ל- 11 חודשים מאסר בפועל. באותו עניין הנאשם השתתף מספר פעמים בתפרעות באזורי גדר הגבול, יידה אבנים לעבר חיל' צה"ל ובאחד המקרים הצית צמייגים. מקרה זה חמור מזה שהנאשם הורשע בו.
- .6. השתתפות הנאשם בצדדות השיבה הייתה מתוכננת. מטרת ההגעה למקום ידועה לכל, והנאשם עצמו השתתף בתפרעות אלה מספר פעמים, כך שידע מה טובן, והמשיך להגיע ולקחת בהן חלק.
- באשר לנזק שנגרם ממעשי הנאשם - כוהה של התפרעות שכזו טמון במספר המשתתפים בה, גם אם לא כולם פעילים באותה מידה. ככל שהקהל גדול יותר כך האירוע מורכב יותר מבחינות כוחות הצבא השומרים על הגבול. באופן כללי, אין לדעת כיצד אירוע כזה מתפתח וופוטנציאלי ההסלמה שלו גדול ומושפע גם מהיקף המשתתפים.

כך שכל משתף מוסיף כח להतפרעות.

ככל שההתפרעות קרויה יותר לגדיר הגבול, כך הסכנה הנובעת ממנה הרבה יותר. וכך, הנאשם וחבריו היו בקרבת הגבול.

יחד עם זאת כתב הנאשם לא מייחס לנאם מעשי אלימות קונקרטיים מעבר לעצם ההשתתפות בהתפרעות. כך גם לא נטען שהנאם ניסה להיכנס לישראל או לפגוע בגדר, ובסופה של דבר הוא נכנס לישראל בהוראת חילז' צה"ל שבו במקומם.

יש להניח שהנאם עשה את מעשיו מתוך מניע אידיאולוגי, במטרה להפעיל לחץ והציק לישראל.

7. בהתאם לצורך לקים יחש הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיה ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש שיטול; ובהתחרש, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10 ל- 24 חודשים מאסר בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם

1. הנאשם ליד 1992, תושב עזה.
2. כתב הנאשם שהוגש נגדו מבוסס על הודהו, והוא הודה בעבודות כתב הנאשם המתוון וחסר את הצורך בשמייעת ראיות.
3. החלק הארי של העבירות בוצע לפני כ- 5 שנים.
4. זהו מאסרו הראשון של הנאשם; ומසרו, כאסיר בטחוני תושב עזה, צפוי להיות קשה מהרגיל, שכן, מטבע הדברים, הוא אינו זכאי לחופשות ולפעילויות שונות הפתוחות לפני אסירים שאינם בטחוניים.
5. הנאשם ביצע את המעשים מתוך מניע אידיאולוגי וכשניתנה לו אפשרות לומר את דבריו במסגרת הטיעונים לעונש אמר "אני לא מתכוון להתנצל. כשהאני אשחרר אני אעשה יותר ממה שעשית". בנסיבות, נראה כי יש סיכוי ממש שהנאם ישוב לבצע עבירות ויש מקום להחמיר בעונש שיטול עליו על מנת להרתיע אותו ושכמותו.
6. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם, על כל העבירות בהן הורשע, את העונשים הבאים-
 - א. 4 שנים מאסר בפועל, מיום מעצרו.
 - ב. 12 חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה נגד בטחון המדינה המסוגת כפשע.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו כסלו תש"פ, 24 דצמבר 2019, בנסיבות הצדדים.